

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget skal ses som et led i regeringens bestræbelser på at nedsætte de offentlige udgifter. Dette søges opnået ved at søge at ændre adfærden hos såvel boligstøttemodtagere som kommuner og udlejere, herunder boligselskaber i deres egenskab af bygherrer, således at der sker en opbremsning i udviklingen af udgifterne til individuel boligstøtte.

For at sikre et rimeligt forhold mellem antallet af husstandsmedlemmer og lejlighedens størrelse foreslås det, at der indføres en arealnorm ved beregningen af boligstøtte til ansøgere, der 1. januar 1987 eller senere bliver berettigede til boligstøtte. Boligsudgiften ved beregningen af boligstøtte kan herefter ikke medregnes fuldt ud, såfremt lejlighedens areal overstiger 60 m² bruttoetageareal for én person i husstanden samt 20 m² pr. person herudover.

Med virkning fra 1. januar 1987 foreslås det at ophæve reglerne om speciel boligstøtte til pensionister i kommunale pensionistboliger, således at boligstøtte ved udlejning af disse boliger efter 1. januar 1987 alene ydes efter reglerne i forslaget kap. 4 a. Dette forslag vil give en administrativ lettelse for kommunerne og skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap.

Herudover foreslås ændringer i reglerne om sanerings- og lovfornyelsesboligsikring og forbedringsboligsikring, og der foreslås samtidig overført enkelte bestemmelser fra lov om byfornyelse og boligforbedring.

I denne forbindelse foreslås blandt andet præciseret, at støtte efter boligstøttelovens §§ 24 og 24 b fremover kun kan ydes til husstande, der er omfattet af en godkendt saneringsplan, en beslutning efter lov om byfornyelse og boligforbedring eller en beslutning efter lov om boligtilsyn.

Endvidere er der i forslaget medtaget en ændring af ligningsloven, således at renter af boligydelsesslån ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Endelig foreslås en række ændringer, der hidrører fra dels ændringer i pensionslovgivningen, dels de erfaringer, der er indhøstet vedrørende administrationen af boligstøtteloven siden lovens ikrafttræden den 1. januar 1983.

2. Økonomiske konsekvenser

Det offentliges udgifter til boligydelse og boligsikring skønnes at udgøre ca. 3,5 mia kr. (januar 1985-prisniveau) i 1986, hvoraf ca. 2,5 mia kr. vedrører boligydelse og 1,0 mia kr. vedrører boligsikring. Stigningen i de samlede udgifter til boligydelse ventes i fast prisniveau at andrage ca. 10 pct. fra 1985 til 1986.

Staten afholder 40 pct. af udgifterne til boligsikring og 75 pct. af udgifterne til boligydelse.

Den stærke stigning i udgifterne til individuel boligstøtte igennem de senere år har været forårsaget af en relativ stærk stigende husleje i den ældre del af boligmassen. Udviklingen synes således i betydelig udstrækning at være resultatet af en stærkere vækst i huslejen i forhold til indkomsterne. Herudover tyder foreliggende oplysninger på, at det privatøkonomiske element ved fastlæggelsen af boligforbruget er ved at svækkes. Såvel de boligsøgende som udlejerne synes i stigende grad at indrette sig efter, at omkostningerne ved en udvidelse af boligforbruget i stor udstrækning dækkes af det offentlige gennem individuel boligstøtte. Det er således karakteristisk, at boligforbruget – målt i m² pr. person – i den nyere del af byggeriet er fuldt på højde med boligforbruget i den ældre del af boligmassen, på trods af at huslejen pr. m² i det nyere byggeri ligger væsentligt over huslejen i den ældre del af boligmassen.

Med det stillede forslag (nr. 14) søges adfærden på boligmarkedet påvirket, således at såvel boligtagere som udlejere (herunder boligselskaber og kommuner) i højere grad end hidtil tager hensyn til de privat- og samfundsøkonomiske aspekter ved den boligsøgendes valg af boligforbrug. Ændringerne begrænses derfor til husstande, der ikke modtager boligsikring resp. boligydelse ved ændringernes ikrafttræden. Herved berøres primært